

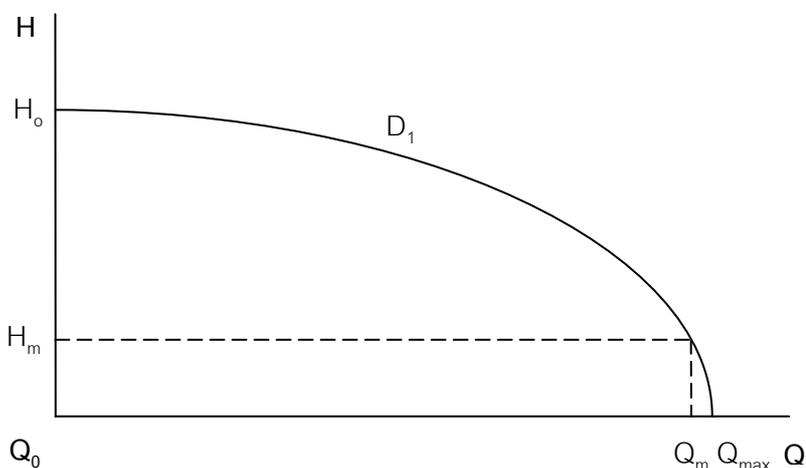
บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การกำหนดพารามิเตอร์ของแบบจำลอง

การหาค่าพารามิเตอร์นำไปใช้งานร่วมกับแบบจำลองที่เส้นผ่านศูนย์กลาง D_1 มีดังต่อไปนี้

1. ค่าเฮดสูงสุด กำหนดให้เป็น H_0 และอัตราการไหลที่จุดนี้กำหนดเป็น Q_0 และมีค่าเป็นศูนย์ ตามรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 เส้นโค้งการทำงานของเครื่องสูบน้ำ

2. ค่าอัตราการไหลสูงสุดคือ Q_{max} ที่จุดนี้ค่าเฮดเท่ากับศูนย์ ซึ่งเป็นค่าเชิงทฤษฎี เนื่องจากด้านดูด (Suction Head) และ ด้านจ่าย (Discharge Head) มีความดันต่างกัน จึงทำให้เฮดไม่เท่ากับศูนย์ ในทางปฏิบัติจึงวัดค่า Q_m แสดงในรูปที่ 3.1 โดยทำให้ H_m มีค่าต่ำที่สุด ทำได้โดยเปิดวาล์วในระบบให้เต็มที่

3. ประสิทธิภาพ η_{pump} หาได้โดยการวัดค่าอัตราการไหล Q ค่าเฮดของเครื่องสูบน้ำ H และค่าพลังงานไฟฟ้าที่จ่ายให้เครื่องสูบน้ำ P ดังนั้นประสิทธิภาพของเครื่องสูบน้ำหาได้จาก

$$\eta_{pump} = \frac{QH\gamma}{P} \quad (10)$$

โดยที่ γ คือน้ำหนักจำเพาะของน้ำ

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเครื่องสูบ

สมการเฮดที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_1

รูปที่ 3.1 แสดงเส้นโค้งสมรรถนะของเครื่องสูบที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_1 เป็นกราฟพาราโบลาที่ค่าเฮดสูงสุดอยู่ที่จุด H_0 และที่จุดนี้ Q_0 มีค่าเป็นศูนย์ อัตราการไหลมีค่าสูงสุด Q_{\max} ที่เฮดมีค่าเท่ากับศูนย์ โดยสมมติสมการ H ของเครื่องสูบเป็นดังนี้

$$H = aQ^2 + bQ + c \quad (11)$$

เนื่องจาก $H = H_0$ ที่ $Q = 0$ ดังนั้น

$$c = H_0 \quad (12)$$

ที่ $Q = 0$ ความชันของเส้นโค้ง มีค่าเป็นศูนย์ดังนั้น

$$b = 0 \quad (13)$$

อัตราการไหลมีค่าสูงสุด ที่ $H = 0$ แทนค่าในสมการ (11) เป็น

$$aQ_{\max}^2 + c = 0 \quad (14)$$

แทนค่า c จากสมการ (12) ลงในสมการ (14) และแก้สมการหาค่า Q_{\max}^2

$$Q_{\max}^2 = -\frac{H_0}{a} \quad (15)$$

รูปที่ 3.1 เมื่อทราบค่า Q_m , H_m โดยที่ H_m คือค่าเฮดของเครื่องสูบโดยวัดค่าจากการทดสอบจริงที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_1 โดยค่าอัตราการไหลที่จุดนี้มีค่าเท่ากับ Q_m ดังนั้นที่จุดนี้จะเขียนสมการได้เป็น

$$H_m = aQ_m^2 + bQ_m + c$$

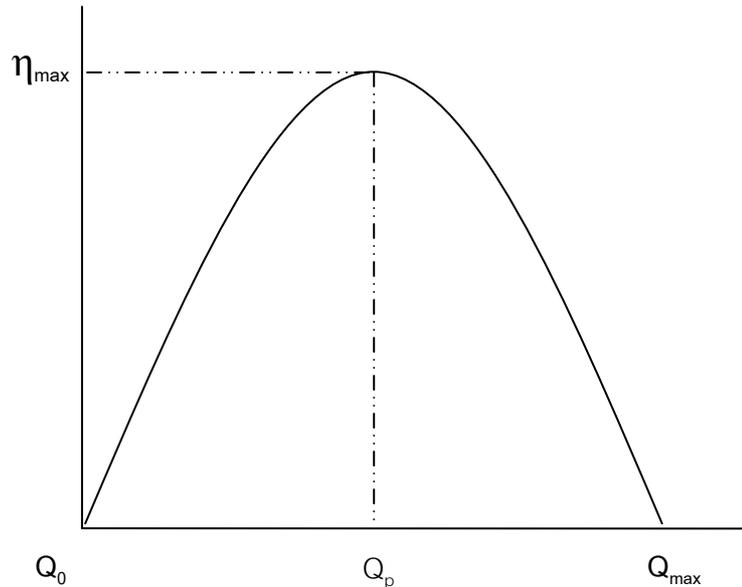
$$H_m = aQ_m^2 + H_0$$

$$a = \frac{H_m - H_o}{Q_m^2} \quad (16)$$

สำหรับ c และ b ยังคงมีค่าเท่ากับสมการ (12) และ (13) ตามลำดับ

สมการประสิทธิภาพของเครื่องสูบลมที่เส้นผ่านศูนย์กลาง D_1

การหาสมการของประสิทธิภาพของเครื่องสูบลม รูปที่ 3.2 จะเห็นว่าประสิทธิภาพ η จะมีค่าเป็นศูนย์ที่อัตราการไหล Q_0 มีค่าเท่ากับศูนย์ และจุดที่ค่าของอัตราการไหลมีค่าสูงสุด Q_{\max} นอกจากนี้ประสิทธิภาพมีค่าสูงสุดเท่ากับ η_{\max} ณ จุดที่มีอัตราการไหลเท่ากับ Q_p และที่จุดนี้ความชันของเส้นโค้งมีค่าเป็นศูนย์

รูปที่ 3.2 เส้นโค้งประสิทธิภาพของเครื่องสูบลม

ดังนั้นจึงมีเงื่อนไขทั้งหมด 4 เงื่อนไขจึงสมมุติประสิทธิภาพเป็นสมการกำลัง 3 ดังนี้

$$\eta = fQ^3 + gQ^2 + hQ \quad (17)$$

สัมประสิทธิ์ f, g, h ได้จากการแก้สมการต่อไปนี้

$$fQ_{\max}^3 + gQ_{\max}^2 + hQ_{\max} = 0 \quad (18)$$

$$fQ_p^3 + gQ_p^2 + hQ_p = \eta_{\max} \quad (19)$$

$$3fQ_p^2 + 2gQ_p + h = 0 \quad (20)$$

วิธีหาผลเฉลยของสมการ (18) ถึง (20) แสดงในภาคผนวก ก

ผลเฉลยของสมการ (18) ถึง (20) คือ

$$h = \frac{\eta_{\max} Q_{\max} (2Q_{\max} - 3Q_p)}{Q_p (Q_{\max} - Q_p)^2} \quad (21)$$

$$g = \frac{\eta_{\max} (3Q_p^2 - Q_{\max}^2)}{Q_p^2 (Q_{\max} - Q_p)^2} \quad (22)$$

$$f = \frac{\eta_{\max} (Q_{\max} - 2Q_p)}{Q_p^2 (Q_{\max} - Q_p)^2} \quad (23)$$

สมการเฮดที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_2

ที่ผ่านมาเครื่องสูบลูกที่พิจารณาอยู่ ทำงานที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_1 ต่อไปเป็นการหาสมการเมื่อต้องการปรับลดเส้นผ่าศูนย์กลางของเครื่องสูบลูก เป็น D_2 ซึ่งในขั้นตอนนี้ สมการกฎความคล้ายของเครื่องสูบลูก ยังคงใช้ได้ถูกต้อง เพราะกำลังหาสมการของตัวเครื่องสูบลูกเอง แต่เนื่องจากมีสมการกฎความคล้าย 3 ชุด จึงต้องพิจารณาทีละชุด ดังนี้

นำสมการชุดที่ 1 แทนในสมการที่ 11 จะได้

$$\frac{H'}{(D_2/D_1)^2} = a \left(\frac{Q'}{D_2/D_1} \right)^2 + b \left(\frac{Q'}{D_2/D_1} \right) + c \quad (24)$$

นำสมการชุดที่ 2 แทนในสมการที่ 11 จะได้

$$\frac{H'}{(D_2/D_1)^2} = a \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^3} \right)^2 + b \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^3} \right) + c \quad (25)$$

นำสมการชุดที่ 3 แทนในสมการที่ 11 จะได้

$$\frac{H'}{(D_2/D_1)^2} = a \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^2} \right)^2 + b \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^2} \right) + c \quad (26)$$

สำหรับ c และ b ยังคงมีค่าเท่ากับสมการ (12) และ (13) ตามลำดับ

สมการประสิทธิภาพของเครื่องสูบลมที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_2

หลักการเดียวกันสามารถหาประสิทธิภาพที่เส้นผ่าศูนย์กลาง D_2 เทียบกับเส้นผ่าศูนย์กลาง D_1 โดยนำสมการชุดที่ 1 แทนในสมการ (17) จะได้

$$\eta' = f \left(\frac{Q'}{D_2/D_1} \right)^3 + g \left(\frac{Q'}{D_2/D_1} \right)^2 + h \left(\frac{Q'}{D_2/D_1} \right) \quad (27)$$

นำสมการชุดที่ 2 แทนในสมการ (17) จะได้

$$\eta' = f \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^3} \right)^3 + g \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^3} \right)^2 + h \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^3} \right) \quad (28)$$

นำสมการชุดที่ 3 แทนในสมการ (17) จะได้

$$\eta' = f \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^2} \right)^3 + g \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^2} \right)^2 + h \left(\frac{Q'}{(D_2/D_1)^2} \right) \quad (29)$$

เมื่อ	$D_1 =$ เส้นผ่าศูนย์กลางเดิม	$D_2 =$ เส้นผ่าศูนย์กลางใหม่
	$Q =$ อัตราการไหลเดิม	$Q' =$ อัตราการไหลใหม่
	$H =$ เฮดเดิม	$H' =$ เฮดใหม่
	$P =$ กำลังงานเดิม	$P' =$ กำลังงานใหม่
	$\eta =$ ประสิทธิภาพเดิม	$\eta' =$ ประสิทธิภาพใหม่

กำหนดให้

Model 1 คือ สมการ Pump Affinity Laws ชุดที่ 1 สมการที่ (1) - (3) ใช้ร่วมกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเครื่องสูบล

Model 2 คือ สมการ Pump Affinity Laws ชุดที่ 2 สมการที่ (4) - (6) ใช้ร่วมกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเครื่องสูบล

Model 3 คือ สมการ Pump Affinity Laws ชุดที่ 3 สมการที่ (7) - (9) ใช้ร่วมกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของเครื่องสูบล

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบ

เฮดรวมของระบบ (Total System Head) คือ พลังงานของระบบที่ต้องการจากเครื่องสูบล เพื่อให้ของไหลเคลื่อนที่ตามอัตราการไหลที่ต้องการ ของไหลที่เคลื่อนที่ในระบบท่อจะมีทั้งพลังงานความดัน พลังงานจลน์ พลังงานศักย์ และ พลังงานสูญเสียจากความเสียดทาน เรียกว่าสมการของเบอร์นูลลี (Bernoulli's Equation) มีหน่วย เป็นเมตร ดังสมการต่อไปนี้

$$\frac{p_1}{\rho g} + \frac{V_1^2}{2g} + z_1 + H = \frac{p_2}{\rho g} + \frac{V_2^2}{2g} + z_2 + h_L \quad (30)$$

ผลต่างพลังงานของระบบ ที่ทางเข้าและทางออก คือ ค่าเฮดรวมของระบบ เขียนสมการได้ดังนี้

$$H_{sys} = \frac{(p_2 - p_1)}{\rho g} + \frac{(V_2^2 - V_1^2)}{2g} + (z_2 - z_1) + h_L \quad (31)$$

สมการ (31) เขียนในรูปตัวแปรอัตราการไหลได้ดังนี้

$$H_{sys} = \frac{\Delta P}{\rho g} + \Delta Z + \left(\frac{1}{2gA_2^2} - \frac{1}{2gA_1^2} \right) Q^2 + kQ^2 \quad (32)$$

จะสังเกตได้ว่าสมการ (32) เป็นสมการกำลังสอง จุดทำงานของระบบคือค่า H และ Q ที่ได้จากการแก้สมการ (32) ร่วมกับ (11) หรือ (24) - (26) เทอมผลต่างของ $Q^2/2gA^2$ มีผลน้อยมากและไม่นำมาพิจารณา ค่า k เป็นพารามิเตอร์ของความเสียดทานนอกจากประเมินจากข้อมูลของบริษัทผู้ผลิตแล้วยังสามารถหาได้จากการวัดค่าการทำงานของระบบสูบที่จุดใดจุดหนึ่ง จากสมการ (32) ถ้าทราบค่าผลต่างของ ΔP และ ΔZ ซึ่งเป็นค่าคงที่ของระบบ โดยสมมติผลรวมของ ΔP และ ΔZ คือ H_{static} ดังนั้นสมการ (32) จะเป็น

$$H_{sys} = H_{static} + kQ^2 \quad (33)$$

โดยที่ H_{sys} เป็นค่าผลต่างพลังงานของระบบที่ทางเข้าและทางออก

เมื่อ

P_1 คือ ความดันที่ทางเข้า

P_2 คือ ความดันที่ทางออก

V_1 คือ ความเร็วที่ทางเข้า

V_2 คือ ความเร็วที่ทางออก

Z_1 คือ ความสูงที่ทางเข้า วัดจากระดับอ้างอิง

Z_2 คือ ความสูงที่ทางออก วัดจากระดับอ้างอิง

A_1 คือ พื้นที่หน้าตัดที่ทางเข้า

A_2 คือ พื้นที่หน้าตัดที่ทางออก

ρ คือ ความหนาแน่นของเหลว

g คือ แรงดึงดูดของโลก

h_L คือ ความสูญเสียในระบบท่อ

H_{sys} คือ เฮดรวมของระบบ

H_{static} คือ เฮดสถิต

k คือ พารามิเตอร์ของความเสียดทาน

Q คือ อัตราการไหล